

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Петак, 17. фебруар 2023. године

БАЊА ЛУКА

Број 15

Год. XXXII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Атос банк а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
БПШ Банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

485

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2022. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/21, 53/22 и 106/22), Влада Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 16.2.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (организациони код 1546) на План утрошка средстава са позиције:

- 414100 - субвенције нефинансијским субјектима у области ветеринарства за период 1.1 - 31.12.2022. године у укупном износу од 74.514,05 КМ.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-488/23
16. фебруара 2023. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

486

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2022. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/21, 53/22 и 106/22), Влада Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 16.2.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде на План утрошка средстава са позиције 415200 - текући грант Пољопривредног инсти-

титу Републике Српске за период 1.1 - 31.12.2022. године у укупном износу од 133.496,41 КМ.

II

Задужује се Пољопривредни институт Републике Српске, као корисник средстава, да Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде достави извјештај о намјенском утрошку средстава.

III

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-487/23
16. фебруара 2023. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

487

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2022. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/21, 53/22 и 106/22), Влада Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 16.2.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (организациони код 1546) на План утрошка средстава са позиције:

- 415200 - текући грант ЈУ Ветеринарски институт "Др Васо Бутозан" за период 1.1 -31.12.2022. године у укупном износу од 153.496,41 КМ.

II

Задужује се ЈУ Ветеринарски институт "Др Васо Бутозан" Бања Лука, као корисник средстава, да Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде достави извјештај о намјенском утрошку средстава.

III

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-486/23
16. фебруара 2023. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

488

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2022. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/21, 53/22 и 106/22), Влада Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 16.2.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству породице, омладине и спорта (организациони код 37100001) на План утrophка средстава за период 1.1 - 31.12.2022. године у укупном износу од 221.051,25 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке распоређују се на следећи начин:

- 414100 - субвенција каматне стопе за стамбено кредитирање младих и младих брачних парова93.385,00 КМ,
- 415200 - текући грантови за реализацију програма дефинисаних Омладинском политиком Републике Српске и пројеката за унапређење и развој омладинског организовања18.109,06 КМ,
- 415200 - текући грантови за пројекте подршке међународне сарадње и мобилности младих25.993,32 КМ,
- 415200 - текући грантови за подршку активностима и пројектима за унапређење и развој волонтирања15.598,30 КМ,
- 415200 - текући грантови удружењима од јавног интереса1.833,36 КМ,
- 415200 - текући грантови спортским организацијама66.132,21 КМ.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство породице, омладине и спорта и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-491/23
16. фебруара 2023. године
Бањалука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

489

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2022. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/21, 53/22 и 106/22), Влада Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 16.2.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству породице, омладине и спорта (организациони код 37100001) на План утrophка средстава за период 1.1 - 31.12.2022. године са позиције:

- 415200 - текући грантови спортским организацијама у износу од 39.180,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство породице, омладине и спорта и Министарство финансија.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-490/23
16. фебруара 2023. године
Бањалука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

490

На основу члана 146. став 13. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 57/22) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 115/18, 111/21, 15/22, 56/22 и 132/22), министар здравља и социјалне заштите, 27. јануара 2023. године, д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О ПОСТУПКУ ОРГАНИЗОВАЊА И СПРОВОЂЕЊА
КОНТИНУИРАНЕ ЕДУКАЦИЈЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се врсте и дужина трајања континуиране едукације, програм континуиране едукације, поступак и критеријуми на основу којих се врши акредитација програма континуиране едукације, послови организатора континуиране едукације у вези са планирањем, организовањем и спровођењем континуиране едукације.

Члан 2.

Здравствени радник и здравствени сарадник се стручно усавршавају путем континуиране едукације ради стицања и унапређења знања и вјештина, а с циљем праћења савремених научних достигнућа и унапређења квалитета и сигурности здравствених услуга.

Члан 3.

(1) Континуирану едукацију може организовати здравствена установа, високошколска установа на којој се изводи студијски програм из области здравља и заштите здравља и струковно удружење здравствених радника или здравствених сарадника.

(2) Организатор континуиране едукације (у даљем тексту: Организатор) доноси општи акт којим утврђује план континуиране едукације до краја текуће године за наредну годину.

(3) Организатор доставља програм континуиране едукације Министарству здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство) најкасније до петог дана у мјесецу за едукације које планира одржати у наредном мјесецу.

Члан 4.

Трошкове акредитације програма континуиране едукације у износу од 30% најниже нето плате у Републици Српској (у даљем тексту: Република) који чине приход буџета Републике сноси организатор континуиране едукације за организацију конгреса, конференција и симпозијума.

Члан 5.

(1) Комисија за евалуацију програма континуиране едукације (у даљем тексту: Комисија) има седам чланова, који су представници здравствене коморе, медицинског факултета и Министарства.

(2) Комисија евалуира програме континуиране едукације до 20. у мјесецу подношења захтјева и доставља приједлог акредитације програма континуиране едукације министру здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: министар).

Члан 6.

(1) Врсте и дужина трајања континуиране едукације:

1) стручни и научни скуп:

1. конгрес:

- међународни конгрес траје најмање дванаест часова и најмање два дана,

- домаћи конгрес са међународним учешћем траје најмање дванаест часова и најмање два дана,

- домаћи конгрес траје најмање дванаест часова и најмање два дана;

2. конференција:

- међународна конференција траје најмање дванаест часова и најмање два дана,

- домаћа конференција са међународним учешћем траје најмање дванаест часова и најмање два дана,

- домаћа конференција траје најмање дванаест часова и најмање два дана;

3. симпозијум:

- међународни симпозијум траје најмање шест часова,

- домаћи симпозијум са међународним учешћем траје најмање шест часова,

- домаћи симпозијум траје најмање шест часова;

2) курс:

1. курс прве категорије траје најмање двадесет часова,

2. курс друге категорије траје најмање десет часова,

3. курс треће категорије траје најмање шест часова;

3) семинар:

1. дводневни семинар траје најмање дванаест часова,

2. једнодневни семинар траје најмање шест часова;

4) годишњи стручни састанак:

1. годишњи стручни састанак са међународним учешћем траје најмање три часа,

2. домаћи стручни састанак траје најмање три часа;

5) стручни састанак:

1. стручни састанак прве категорије траје најмање два часа,

2. стручни састанак друге категорије траје најмање један час;

6) онлајн едукација:

1. онлајн стручни састанак траје најмање два часа,

2. онлајн тест траје до један час.

(2) Начин вредновања програма континуиране едукације налазе се у Прилогу 1. овог правилника и чине његов саставни дио.

Члан 7.

(1) Програм континуиране едукације је документ сачињен од образовних активности који служи да се одржи, развије или повећа знање, вјештине и професионална достигнућа здравственог радника и здравственог сарадника.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи:

1) назив организатора континуиране едукације,

2) назив програма,

3) циљ едукације,

4) циљну групу,

5) списак предавача и назив институције у којој предавач ради са пуним радним временом,

6) облик извођења едукације,

7) трајање едукације,

8) услов за упис, напредовање и завршетак едукације,

9) начин евалуације извођења едукације и достигнућа у едукацији учесника програма,

10) број учесника,

11) биографију предавача и сажетак предавања.

(3) Образац за Програм континуиране едукације налази се у Прилогу 2. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 8.

(1) Организатор из члана 3. овог правилника прије почетка континуиране едукације која се спроводи на територији Републике доставља Комисији из члана 5. овог правилника захтјев за акредитацију програма, прилаже програм и фото-копију рјешења о регистрацији од надлежног регистрационог суда (уколико први пут организује континуирану едукацију).

(2) Комисија из члана 5. овог правилника цијени програме континуиране едукације до 20. у мјесецу подношења захтјева.

(3) Министар, на приједлог Комисије, рјешењем акредитује програм континуиране едукације из члана 6. овог правилника до краја мјесеца подношења захтјева.

(4) Захтјев из става 1. овог члана налази се у Прилогу 3. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 9.

(1) Критеријуми за евалуацију програма су:

1) јасно дефинисана тема едукације,

2) јасно дефинисани циљеви континуиране едукације,

3) јасно дефинисане вјештине и/или знања која ће стећи учесници,

4) дефинисано трајање програма (број часова, дана, недељних/седмичних сесија итд.),

5) да предавачи имају одговарајуће искуство/стручност/наставничко звање за обављање едукације,

6) учешће иностраних предавача,

7) дефинисана циљна група,

8) предвиђена провјера знања током континуиране едукације.

(2) Предавач из става 1. тачке 5) овог члана треба да има наставничко звање редовног професора, ванредног професора или доцента да би предавао на конгресу, конференцији, симпозијуму или семинару, а најмање пет година радног искуства и најмање исти степен образовања као и слушаоци да би предавао на курсу, излагао на годишњем стручном састанку, стручном састанку или спроводио онлајн едукацију.

Члан 10.

(1) Након сваког успјешно реализованог акредитованог програма континуиране едукације, организатор доставља извјештај надлежној здравственој комори у року од 15 дана од дана реализације тог програма.

(2) Извјештај из става 1. овог члана садржи следеће податке:

1) датум и број акта о акредитацији програма,

2) списак предавача и учесника са бројем важеће лиценце надлежне здравствене коморе,

3) додијељени број бодова за предаваче и учеснике,

4) резултате евалуације спроведеног програма.

Члан 11.

У случају промјене датума, времена и мјеста одржавања акредитованог програма континуиране едукације, организатор из члана 3. овог правилника обавјештава Комисију и надлежну комору здравствених радника, поштом или у електронској форми најкасније седам дана прије одржавања програма.

Члан 12.

(1) Организатор из члана 3. овог правилника издаје здравственом раднику и здравственом сараднику увјерење о учествовању у програму континуиране едукације.

(2) Увјерењем из става 1. овог члана потврђује се учешће у програму континуиране едукације, које садржи следеће податке:

- 1) назив и лого организатора континуиране едукације,
- 2) мјесто и датум одржавања,
- 3) име и презиме здравственог радника и здравственог сарадника,
- 4) назив теме,
- 5) врсту континуиране едукације,
- 6) број акта и датум акредитације програма,
- 7) број додијелиених бодова,
- 8) потпис са печатом организатора континуиране едукације.

(3) Изглед увјерења из става 2. овог члана налази се у Прилогу 4. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 13.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о спровођењу континуиране едукације ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/16, 99/19 и 93/20).

Члан 14.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/04-020-39/22
27. јануара 2023. године
Бања Лука

Министар,
Ален Шеранић, др мед., с.р.

ПРИЛОГ 1

1. КОНГРЕС И КОНФЕРЕНЦИЈА

- (1) Конгрес и конференција су стручни и научни скупови на којима се обрађују теме из једне или више области здравствене струке.
- (2) Конгрес и конференција садрже пленарна научноистраживачка или стручна предавања као увод у тему која ће се даље обрађивати усменим излагањима, радионицама, округлим столовима, постер секцијама, расправама и другим облицима рада.
- (3) Конгрес из става 1. овог члана одржава се периодично у једнаким временским размацима.
- (4) Конференција из става 1. овог члана не мора се одржавати у једнаким временским размацима.
- (5) Конгрес и конференција могу бити међународни, домаћи са међународним учешћем и домаћи.
- (6) Међународни конгрес и конференција морају имати најмање три домаћа предавача и пет предавача из иностранства са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.
- (7) Домаћи конгрес и конференција с међународним учешћем мора имати најмање шест домаћих предавача и два предавача из иностранства са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.
- (8) Домаћи конгрес и конференција мора имати најмање осам предавача са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.
- (9) Изложене радове организатор штампа у форми зборника сажетак.

Редни бр.	Конгрес и конференција	Учешће		Вредновање у бодовима
1.	међународни конгрес и конференција	активно учешће	усмена презентација	први аутор – 15 бодова
			остали – 6 бодова	
			постер презентација	први аутор – 10 бодова
		остали – 6 бодова		
		пасивно учешће	6 бодова	
2.	домаћи конгрес и конференција са међународним учешћем	активно учешће	усмена презентација	први аутор – 12 бодова
			остали – 5 бодова	
			постер презентација	први аутор – 10 бодова
		остали – 5 бодова		
		пасивно учешће	5 бодова	
3.	домаћи конгрес и конференција	активно учешће	усмена презентација	први аутор – 10 бодова
			остали – 5 бодова	
			постер презентација	први аутор – 8 бодова
		остали – 5 бодова		
		пасивно учешће	5 бодова	
4.	учешће у организационом или научном одбору конгреса			10 бодова

Учешће на конгресу и конференцији

Напомена

Бодови за учешће на конгресу и конференцији могу се добити само по једном основу:

1. Пасивно учешће се документује потврдом о присуству акредитованом скупу.
2. Први аутор усмено изложеног рада или постера документује потврду о присуству скупу и штампани сажетак рада. Бодови пасивног учешћа и бодови првог аутора се не сабирају!
3. Коаутор (тј. остали аутори) документује потврду о присуству скупу и штампани сажетак рада. Бодови пасивног учешћа и бодови "остали аутори" не сабирају се!

2. СИМПОЗИЈУМ

- (1) Симпозијум је стручно-научни састанак који се бави ужом темом из медицине или биомедицине.
- (2) Симпозијум из става 1. овог члана мора имати уводно предавање, усмена излагања, радионице и/или постер презентацију уз могућност дискусије.
- (3) Симпозијум може бити домаћи, домаћи с међународним учешћем и међународни.
- (4) Међународни симпозијум мора имати најмање три домаћа и два предавача из иностранства са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.
- (5) Домаћи симпозијум с међународним учешћем мора имати најмање четири домаћа предавача и једног предавача из иностранства са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.

(6) Домаћи симпозијум мора имати најмање пет домаћих предавача са наставничким звањем редовног професора, ванредног професора или доцента.

Редни бр.	Симпозијум	Учешће	Вредновање у бодовима
1.	међународни симпозијум	активно учешће	10 бодова
		пасивно учешће	5 бодова
2.	домаћи симпозијум са међународним учешћем	активно учешће	9 бодова
		пасивно учешће	5 бодова
3.	домаћи симпозијум	активно учешће	8 бодова
		пасивно учешће	4 бода
4.	учешће у организационом или научном одбору симпозијума	6 бодова	

Напомена

Бодови за учешће на симпозијуму могу се добити само по једном основу:

1. Пасивно учешће документује се потврдом о присуству акредитованом скупу.
2. Активно учешће документује се потврдом о присуству скупу и штампаним сажетком рада.

Бодови пасивног учешћа и бодови активног учешћа не сабирају се!

3. ГОДИШЊИ СТРУЧНИ САСТАНАК

(1) Годишњи стручни састанак се кроз усмена излагања и постер презентацију бави стручним темама из своје специјалистичке области (и са сродним темама, а које су комплементарне са основном тематиком).

(2) Годишњи стручни састанак може бити домаћи и са међународним учешћем.

(3) Годишњи стручни састанак са међународним учешћем из става 3. овог члана мора имати најмање два предавача из иностранства.

Редни бр.	Годишњи стручни састанак	Учешће	Вредновање у бодовима
1.	годишњи стручни састанак са међународним учешћем	предавач	8 бодова
		слушалац	5 бодова
2.	домаћи годишњи стручни састанак	предавач	7 бодова
		слушалац	4 бода

Напомена

Бодови за учешће на годишњем стручном скупу могу се добити само по једном основу.

1. Пасивно учешће документује се потврдом о присуству акредитованом скупу.
2. Активно учешће (само излагач) документује се потврдом о присуству скупу и штампаним сажетком рада.

Бодови пасивног учешћа и бодови активног учешћа не сабирају се.

4. СТРУЧНИ САСТАНАК

(1) Стручни састанак је уобичајена форма размјене искустава у виду усмених излагања и спроведене дискусије.

(2) Стручни састанак не може трајати мање од једног сата.

Редни бр.	Стручни састанци	Вредновање у бодовима
1.	Стручни састанак прве категорије	предавач – 6 бодова
		слушалац – 3 бода
2.	Стручни састанак друге категорије	предавач – 3 бода
		слушалац – 2 бода

(3) Ако програм континуиране едукације има више предавача различитог степена образовања, програм се утврђује према преовлађујућем степену образовања предавача, с тим што у том случају циљна група на коју се едукација односи не може имати виши степен образовања од предавача.

5. СЕМИНАР

(1) Семинар је формално-едукацијски процес који се спроводи планираном наставом, са дефинисаним програмом.

(2) Семинар из става 1. овог прилога намијењен је за мање групе учесника, уз могућност дискусије о одређеним питањима.

(3) Један час не може трајати краће од 30 минута.

(4) У односу на укупно трајање, семинар из става 1. овог члана може бити једнодневни или дводневни.

(5) Једнодневни семинар из става 4. овог члана треба да садржи најмање шест часова укупне наставе.

(6) Дводневни семинар из става 4. овог члана треба да садржи најмање 12 часова укупне наставе.

(7) Семинар може да садржи необавезну, улазну и излазну провјеру знања.

Редни бр.	Семинар	Учешће	Вредновање у бодовима
1.	Дводневни семинар	предавач	10 бодова
		слушалац	6 бодова
2.	Једнодневни семинар	предавач	8 бодова
		слушалац	5 бодова

6. КУРС

(1) Курс је процес обуке у форми теоретске и практичне наставе којим се презентују одређена знања и вјештине.

(2) Курс из става 1. овог члана може се подијелити у три категорије: прва, друга и трећа.

(3) Тема курса прве, друге и треће категорије мора бити презентована на савремени начин, а презентовани садржај у духу добре клиничке праксе.

(4) Појединачно предавање теме курса прве категорије не може трајати краће од 30 минута, а укупно трајање курса не смије бити краће од 20 часова.

(5) На завршетку курса прве категорије мора постојати завршни испит, у писменом или усменом облику, или рјешавање конкретног проблема, дефинисаног циљевима курса.

(6) Појединачно предавање теме курса друге категорије не може трајати краће од 20 минута, а укупно трајање курса не смије бити краће од десет часова.

(7) На завршетку курса друге категорије не мора постојати завршни испит или провјера стечених вјештина.

(8) Појединачно предавање курса треће категорије не може трајати краће од 15 минута, а укупно трајање курса не смије бити краће од шест часова.

(9) Курс прве и друге категорије мора да садржи материјал у писаној форми.

Редни бр.	Курс	Учешће	Вредновање у бодовима
1.	курс прве категорије	предавач	10 бодова
		слушалац	6 бодова
2.	курс друге категорије	предавач	8 бодова
		слушалац	5 бодова
3.	курс треће категорије	предавач	6 бодова
		слушалац	4 бода

7. ОНЛАЈН ЕДУКАЦИЈА

(1) Онлајн едукација је процес преношења знања и вјештина електронским путем уз коришћење одговарајућих рачунарских апликација, тј. намјенских програма, доступних на интернет страници организатора.

(2) Врсте онлајн едукације:

1) Онлајн стручни састанак је стручни састанак који се одржава путем посебно прилагођеног програма доступног на интернет страници организатора у трајању од најмање два часа.

2) Онлајн тест је тест који је акредитован, те објављен на интернет страници организатора акредитованог програма континуиране едукације и који мора садржавати најмање 20 питања. Кандидат мора исправно одговорити на најмање 60% питања да би тест био оцијењен позитивно.

3) Организатор слушаоцима обезбјеђује материјал за едукацију за онлајн тест путем припремљеног писаног материјала и/или видео или аудио презентације.

Редни бр.	Е-учење	Вредновање у бодовима
1.	Онлајн стручни састанак	предавач: 5 бодова
		слушалац: 3 бода
2.	Онлајн тест	Рјешавање теста са 20 питања 1 бод

ПРИЛОГ 2

ПРОГРАМ КОНТИНУИРАНЕ ЕДУКАЦИЈЕ (КЕ)

Циљ едукације	
Циљна група	Здравствени радници: - - Здравствени сарадници: -
Списак предавача и назив институције у којој предавач ради са пуним радним временом	- -
Облик извођења едукације	
Трајање едукације	
Услов за упис, напредовање и завршетак едукације	
Број учесника	
Начин евалуације извођења едукације и постигнућа учесника програма	
БИОГРАФИЈА ПРЕДАВАЧА	
Име и презиме предавача	
Назив институције у којој предавач ради са пуним радним временом	
Садашње звање	
Избор у садашње звање	
Број година радног искуства	
Ужа научна област	
Докторат	
Магистеријум	
Примаријат	
Академске специјалистичке студије	
Академске струковне студије	
Ужа специјализација	

Специјализација	
Факултет	
Репрезентативне референце у последњих десет година (навести до пет референци)	
Укупан број радова са SCI (или SSCI) листе	
Тренутно учешће на научним пројектима	
Усавршавања (до 150 ријечи)	
Други подаци које сматрате релевантним (до 100 ријечи)	
САЖЕТАК ПРЕДАВАЊА КОНТИНУИРАНЕ ЕДУКАЦИЈЕ (до 250 ријечи)	
Датум:	Потпис предавача:

ПРИЛОГ 3

Захтјев
за акредитацију програма континуиране едукације (КЕ)

Организатор континуиране едукације: (подвући)	- здравствена установа - високошколска установа здравствене струке - удружења из области здравства
Назив организатора	
Адреса организатора (улица, број, поштански број, град)	
Име и презиме организатора КЕ	
Број телефона организатора КЕ	
Имејл (e-mail) адреса организатора КЕ	
Веб-сајт (website) организатора КЕ	
Назив програма КЕ (кратак, јасан и довољно информативан)	
Врста континуиране едукације: (подвући)	- Конгрес - Конференција - Симпозијум - Годишњи стручни састанак - Стручни састанак - Семинар - Курс - Онлајн едукација
Датум и мјесто одржавања програма КЕ	Датум: Мјесто:
Остали датуми и мјеста одржавања програма КЕ	
Интернет страница одржавања онлајн едукације	
Саати учења током КЕ (без пауза):	саати
Циљна група: (подвући)	- Здравствени радници (навести ко): - - Здравствени сарадници (навести ко): -
Континуирана едукација је	- Отвореног типа - Затвореног типа (намијењена само запосленима код организатора континуиране едукације)
Који је максимални предвиђени број слушалаца КЕ?	
Који су едукативни циљеви програма?	1. 2. 3.
Која знања ће стећи учесници?	1. 2. 3.
Које вјештине ће стећи учесници?	1. 2.

ЛОГО И НАЗИВ ОРГАНИЗАТОРА

Датум: _____

Мјесто одржавања: _____

УВЈЕРЕЊЕ

којим се потврђује да је

(име и презиме)

учествовао/-ла – успјешно завршио/-ла _____

(врста континуиране едукације)

Назив теме

Број: _____

Датум акредитације: _____

Додијелени бодови: _____

Организатор континуиране едукације

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БАЊА ЛУКА 7, ГРАД БАЊА ЛУКА**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 7, град Бања Лука, површине од 747 м², и то за катастарску парцелу означену као к.ч. број: 1662/1, уписану у ПЛН број: 394, основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 7, град Бања Лука, стављају се ван снаге и престају да важе:

1) катастар земљишта за катастарску парцелу означену као к.ч. број: 1662/1, уписана у П.л. број: 394, катастарска општина Бања Лука 7,

2) земљишна књига за катастарску парцелу означену као к.ч. број: 76/148, уписана у зк. уложак број: 15759, катастарска општина СП Бања Лука.

3. Налаже се Подручној јединици Бања Лука да даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 7, град Бања Лука, поступи у складу са тачком 2. овог рјешења.

4. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.08/951-10/22
9. фебруара 2023. године
Бањалука

Директор,
Мр Драган Станковић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ШУШЊАРИ, ГРАД ЛАКТАШИ**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Шушњари, град Лакташи, површине 8 507 661 м², осим за парцеле које су означене као к.ч. бр. 140/2, 997, 998, 999, 1001, 1002, 266/1, 267/1, 268/1, 1000, 221/3, 752/1, 752/3, 753, 754, 755, 1022/1, 1022/2, 1030/3, 1030/5, 550/1, 280/3, 359/4, 911/4, 723/4, 866, 867/1, 868/5, 1034, 1035, 1036, 579/2, 97, 432/9, 433/9, 103, 104, 59, 72/2, 94, 95 и 132/1, основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Шушњари, град Лакташи, стављају се ван снаге и престају да важе:

1) катастар земљишта за катастарску општину Шушњари, осим за парцеле означене као к.ч. бр. 140/2, 997, 998, 999, 1001, 1002, 266/1, 267/1, 268/1, 1000, 221/3, 752/1, 752/3, 753, 754, 755, 1022/1, 1022/2, 1030/3, 1030/5, 550/1, 280/3, 359/4, 911/4, 723/4, 866, 867/1, 868/5, 1034, 1035, 1036, 579/2, 97, 432/9, 433/9, 103, 104, 59, 72/2, 94, 95 и 132/1,

2) земљишна књига за катастарску општину Шушњари, осим за парцеле означене као к.ч. бр. 412/2, 473/101, 473/63, 473/65, 473/43, 269/1, 269/4, 270/1, 473/56, 473/7, 316/5, 471/9, 471/41, 471/16, 475/26, 475/54, 475/22, 139/8, 310/1, 467/36, 471/17, 469/21, 475/17, 475/27, 73/6, 419/2, 419/7, 226/13, 236/9, 418/1, 418/2, 417/1, 424/1, 383/1, 372/9, 372/7 и 416/2,

3) земљишна књига за катастарску општину Блашко Слатина, и то за парцеле означене као к.ч. бр. 486/23, 486/22, 488/1, 486/1, 486/19, 486/20, 486/27, 486/26, 486/28, 486/2, 486/10, 486/25, 486/24, 486/32, 486/34, 486/38, 486/8, 486/30, 486/13, 486/12, 486/11, 486/40, 486/33, 486/35, 486/41, 486/21, 486/18, 486/36 и 486/16,

4) земљишна књига за катастарску општину Трн, и то за парцеле означене као к.ч. бр. 196/40, 196/37, 196/39, 196/3, 195/1, 403/64, 207/1, 206/1, 191/1, 191/3, 403/11, 403/62, 403/60, 403/115, 403/116, 403/117, 209/4, 209/10, 209/11, 209/12 и 403/11.

3. Налаже се Подручној јединици Лакташи да даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастар-

ске општине Шушњари, град Лакташи, поступи у складу са тачком 2. овог рјешења.

4. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.08/951-25/22
7. фебруара 2023. године
Бањалука

Директор,
Мр Драган Станковић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, на основу члана 115. став 1. Закона о премјери и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА КАТАСТАРСКУ ОПШТИНУ БУНОВИ, ОПШТИНА ФОЧА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за катастарску општину Бунови, општина Фоча, површине 16 720 239 м², основан у складу са Законом о премјери и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за катастарску општину Бунови, општина Фоча, стављају се ван снаге и престају да важе катастар земљишта и земљишна књига за катастарску општину Бунови.

3. Налаже се Подручној јединици Фоча да даном ступања на снагу катастра непокретности за катастарску општину Бунови, општина Фоча, поступи у складу са тачком 2. овог рјешења.

4. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.08/951-17/22
3. фебруара 2023. године
Бањалука

Директор,
Мр Драган Станковић, с.р.

“Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево

На основу одредби члана 22. Закона о гасу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 22/18 и 15/21), Правилника о методологији за обрачунавање трошкова прикључења на дистрибутивни или транспортни систем природног гаса (“Службени гласник Републике Српске”, број 51/14) и одредби члана 69. Статута “Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево, генерални директор д о н о с и

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ТРОШКОВА ТИПСКОГ ПРИКЉУЧЕЊА НА ДИСТРИБУТИВНИ СИСТЕМ ПРИРОДНОГ ГАСА

I

Овом одлуком утврђује се висина трошкова типског прикључења на дистрибутивни систем природног гаса, који без урачунаог пореза на додатну вриједност (ПДВ-а), износе:

- 1.997,98 КМ за типски прикључак са МРСК Г-2,5,
- 2.087,98 КМ за типски прикључак са МРСК Г-4,
- 3.196,49 КМ за типски прикључак са МРСК Г-6.

II

Ова одлука ступа на снагу даном добијања сагласности од стране Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске.

Број: 01-87-51/23
16. јануара 2023. године
Источно Сарајево

Генерални директор,
Недељко Елек, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У-19/22, рјешавајући захтјев Дениса Звиздића, у вријеме подношења захтјева другог замјеника председавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, на основу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 94/14), у саставу:

- Валерија Галић, председница,
- Мирсад Њеман, потпредседник,
- Златко М. Кнежевић, потпредседник,
- Helen Keller, потпредседница,
- Сеада Палаврић, судија,
- Angelika Nußberger, судија,
- Леди Бианку, судија,
- на сједници одржаној 19. јануара 2023. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одлучујући о захтјеву Дениса Звиздића, у вријеме подношења захтјева другог замјеника председавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, за оцјену уставности члана 14 у вези са чланом 9 став (1) тач. ц), ф) и л) Закона о држављанству Босне и Херцеговине - службени пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 22/16),

утврђује се да је члан 14 у вези са чланом 9 став 1 тач. ц), ф) и л) Закона о држављанству Босне и Херцеговине - службени пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 22/16) у сагласности са чл. I/7б) и II/5 Устава Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Денис Звиздић, у вријеме подношења захтјева други замјеник председавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева), поднио је 5. јула 2022. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену уставности члана 14 Закона о држављанству Босне и Херцеговине - службени пречишћени текст (“Службени гласник БиХ”, број 22/16; у даљем тексту: Закон о држављанству).

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Представнички дом) и Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Дом народа) затражено је 12. јула 2022. године да доставе одговор на захтјев.

3. Представнички дом и Дом народа доставили су одговор 22. односно 27. јула 2022. године.

III - Захтјев

а) Наводи из захтјева

4. Подносилац захтјева сматра да одредбе члана 14 Закона о држављанству у вези са чланом 9 став 1, нарочито тачке ц), ф) и л), као и чланом 13 Закона о држављанству нису у сагласности са чланом I/7б) Устава Босне и Херцеговине, чланом II/3ф) Устава Босне и Херцеговине и чланом 8 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 14 Европске конвенције, чланом II/5 Устава Босне и Херцеговине, чланом 13 Европске конвенције, те чл. 9, 10, 14, 15 и 16 Европске конвенције о држављанству (у даљем тексту: Конвенција о држављанству).

5. Захтјевом за оцјену уставности указује се на групу бивших држављана БиХ који су држављанство имали на основу рођења у БиХ. У вези с тим, наглашава се да је за вријеме рата у БиХ велики број држављана био присиљен да напусти домовину. У другим земљама избјеглице из БиХ су ради рјешавања egzистенцијалних и статусних питања узимале држављанство државе која их је примила. Законодавства неких од држава које су примиле велики број избјеглица из БиХ, нпр. Савезна Република Њемачка или Република Аустрија, нису дозвољавала постојање више држављанстава. Зато су држављани БиХ били присиљени да се одрекну држављанства БиХ и прихвате држављанство друге државе.

6. Оспорени члан 14 Закона о држављанству прописује услове који треба да буду испуњени да би бивши држављани БиХ могли поново да стекну држављанство БиХ. Према наводима из захтјева, прописани услови за поврат држављанства су “неповољни, несразмјерни, одвраћајући и дискриминаторни”. Приликом стицања држављанства та категорија бивших држављана БиХ изједначена је с било којим странцем који држављанство жели стећи натурализацијом. У том смислу, подносилац захтјева се позива на став Уставног суда да “воља уставотворца није била да избјеглицима из Босне и Херцеговине отежа повратак у њихову домовину” (види Одлука Уставног суда број У-9/11 од 23. септембра 2011. године, тачка 36). За подносиоца захтјева споран је у ствари дио члана 14 Закона о држављанству који за поврат држављанства упућује на испуњење услова из члана 9 истог закона, међу којим условима су посебно спорни они из тач. ц), ф) и л).

7. Чланом 9 став 1 тачка ц) Закона о држављанству као услов за стицање држављанства прописано је да лице “довољно познаје писмо и језик једног од конститутивних народа Босне и Херцеговине”. Према наводима подносиоца захтјева, испуњење тог услова није тешко, “али је понижавајуће”. Потпуно је бесмислено од бивших држављана БиХ тражити да докажу да знају свој матерњи језик. Тај услов код бивших држављана БиХ изазива “осјећај незадовољства и повреде достојанства”.

8. У релевантном дијелу члана 9 став 1 тачка ф) Закона о држављанству као услов за стицање држављанства БиХ прописана је обавеза одрицања од важећег, стеченог држављанства, осим ако билатерални споразум не предвиђа другачије. У вези с тим, подносилац прво указује на дискриминацију и наводи да “постоје двије уредне групе”. Прва су избјеглице из БиХ које су дошле у државу чије право није прописивало одрицање од ранијег држављанства (нпр. САД, Канада, Аустралија, Република Француска итд.). Друга уредна група су такође избјеглице из БиХ, али које су дошле у државу с којима је БиХ у међувремену закључила билатералне споразуме о двоструком држављанству (нпр. Република Србија, Република Хрватска, Краљевина Шведска). Подносилац истиче да оспорени члан 14 Закона о држављанству уопште не узима у обзир да у иселењштву БиХ постоје двије наведене групе и да између њих постоји разлика. Наиме, подносилац истиче да за разлику од друге групе, која се није морала одрицати држављанства БиХ, прва група бивших држављана БиХ мора да сноси несразмјеран терет поврата држављанства БиХ - мора да се одрекне важећег држављанства земље у којој живи. Подносилац сматра да је то “крајње бесмислено”.

9. У вези с тим, подносилац наводи да је нпр. Краљевина Данска била једна од држава које нису дозвољавале постојање двојног држављанства. Процјенује се да у тој држави живи заједница од око 20.000 људи из БиХ. У међувремену, Краљевина Данска је 2015. године измијенила своје прописе и допустила двојно држављанство. Осим Краљевине Данске, тај примјер су слиједили Краљевина Норвешка, Република Чешка и Велико Војводство Луксембург у којима, такође, живе веће заједнице бивших држављана БиХ. Дакле, они који су се морали одрећи свог држављанства када су прихватили држављанство земље у коју су дошли као избјеглице, сада то не би морали. Имајући у виду историјски контекст напуштања БиХ и одрицање од држављанства, подносилац истиче да је неразумно и несразмјерно од те групе бивших држављана БиХ сада захтијевати одрицање од свог садашњег држављанства ради поновног стицања држављанства БиХ. Осим тога, та група бивших држављана БиХ не жели да се одрекне свог садашњег држављанства због породичних, економских или других разлога који су веома често повезани с посједовањем стеченог држављанства. Међутим, подносилац захтјева процјенује да није мали број бивших држављана БиХ из те групе који би се желили вратити и поново стећи држављанство БиХ. Под условом одрицања од садашњег држављанства, за те бивше држављане БиХ повратак је немогућ.

10. Подносилац захтјева сматра да је такво рјешење супротно уставној обавези из члана II/5 Устава БиХ, која се односи на омогућавање повратка избјеглих и расељених лица. Имајући у виду историјски контекст у којем је та група бивших држављана морала напустити земљу и одрећи се држављанства БиХ, као и њихов немали број (по подносиоцевој процјени око 93.000 људи), било би разумно и оправдано омогућити им поврат држављанства на једноставнији начин. Подносилац сматра да би се бившим држављанима БиХ требало омогућити поново стицање домицилног држављанства, без обавезе испуњења свих услова које морају испунити странци који натурализацијом желе стећи држављанство БиХ.

11. Посљедњи услов који та група бивших држављана БиХ треба испунити прописан је чланом 9 став 1 тачка л) Закона о држављанству. Наведеном одредбом прописано је да бивши држављани БиХ из те групе морају имати “важећу гаранцију о стицању држављанства БиХ”. Та одредба је чврсто повезана с претходном зато што гаранцију о стицању држављанства издаје надлежни орган (полиција) најчешће на период од годину дана, у којем се мора пружити доказ о одрицању од важећег држављанства. Како истиче подносилац, све оно што је у погледу неуставности наведено за

претходну одредбу важи и за ту одредбу. У прилог томе колико је “неразумно и бесмислено” тражити испуњење наведених услова за поврат држављанства БиХ подносилац захтјева наводи да од 2013. до 2022. године ниједан захтјев за поврат држављанства није ријешен позитивно.

12. Кршење одредби Конвенције о држављанству подносилац захтјева образлаже на стр. 9-11 захтјева. Наглашава да је законодавац оспореним чланом 14 Закона о држављанству прописао одбијајуће и отежавајуће услове који нису у сагласности с наведеном конвенцијом, умјесто да националним законодавством олакша право на поврат држављанства БиХ. Подносилац захтјева наводи да су државе у сусједству својим бившим држављанима “максимално олакшале поврат у држављанство” које су изгубили због стицања страног држављанства. У вези с тим, цитиране су одредбе из релевантних закона Републике Србије, Републике Хрватске, Републике Словеније и Републике Сјeverне Македоније, којима се као услов за поврат држављанства не тражи одрицање од стеченог држављанства друге државе.

б) Одговор на захтјев

13. Представнички дом је навео да је Уставноправна комисија размотрила захтјев и да је након расправе једногласно закључила да је Представнички дом на 26. сједници Представничког дома утврдио службени пречишћени текст Закона о држављанству и да не може донијети јединствен став о захтјеви. Доношење одлуке препуштено је Уставном суду.

14. Дом народа је доставио готово идентичан одговор, односно да је након расправе Уставноправна комисија одлучила да одлуку о захтјеви препусти Уставном суду.

IV - Релевантни прописи

15. У Уставу Босне и Херцеговине релевантне одредбе гласе:

Преамбула

(...)

Надахнути Универзалном декларацијом о људским правима...

Члан I/7

Држављанство

Постоји држављанство Босне и Херцеговине, које регулише Парламентарна скупштина, и држављанство сваког ентитета, које регулише сваки ентитет, под условом:

а) Да су сви држављани сваког ентитета самим тим и држављани Босне и Херцеговине,

б) Да се ниједном лицу не може самовољно одузети држављанство Босне и Херцеговине или ентитета нити га се на други начин оставити без држављанства. Ниједно лице не може бити лишено држављанства Босне и Херцеговине по било којој основи, као што је пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност са националном мањином, имовина, рођење или неки други статуси.

ц) Сва лица која су била држављани Републике Босне и Херцеговине непосредно прије ступања на снагу овога Устава, су држављани Босне и Херцеговине. Држављанство лица која су натурализована послје 6. априла 1992. а прије ступања на снагу овог Устава, регулисаће Парламентарна скупштина.

д) Држављани Босне и Херцеговине могу имати држављанство друге државе, под условом да постоји билатерални споразум између Босне и Херцеговине и те државе којим се то питање уређује, а који је одобрила Парламентарна скупштина у складу са чланом IV, став 4, тачка (д). Лица са двојним држављанством могу гласати у Босни и Херцеговини и ентитетима само ако имају пребивалиште у Босни и Херцеговини.

е) Држављанин Босне и Херцеговине у иностранству ужива заштиту Босне и Херцеговине. Сваки ентитет може издавати пасоше Босне и Херцеговине својим држављанима, онако како то одреди Парламентарна скупштина. Босна и Херцеговина може издати пасоше својим држављанима којима није издат пасош неког од ентитета. Постојаће централна евиденција свих пасоша које издају ентитети и Босна и Херцеговина.

Члан II/5

Избјеглице и расељена лица

Све избјеглице и расељена лица имају право да се слободно врате својим домовима. Они имају право, у складу са Анексом 7 Општег оквирног споразума, на поврат имовине које су били лишени за вријеме непријатељстава од 1991. год. и на накнаду за ону имовину која им не може бити враћена. Све обавезе или изјаве о таквој имовини, дате под присилом, су ништавне.

Члан VI/3

Јурисдикција

Уставни суд ће штитити овај Устав.

16. Универзална декларација о људским правима (усвојена и проглашена Резолуцијом Уједињених нација број 217 [III] од 10. децембра 1948. године) у релевантном дијелу гласи:

Члан 15

Свако има право на држављанство.

Нико не смије самовољно бити лишен свог држављанства нити права да промијени држављанство.

17. Одлука о рагификацији Европске конвенције о држављанству, Стразбур, 6. новембар 1997. године ("Службени гласник БиХ" - Међународни уговори, број 2/08):

Члан 3 - Надлежност државе

1. Свака држава треба да одреди сходно свом сопственом праву ко су њени држављани.

2. Ово право треба да прихвате друге државе у мјери у којој се оно слаже са примјенљивим међународним конвенцијама, међународним обичајним правом и принципима права које је општепризнато у погледу држављанства.

Члан 4 - Принципи

Правила о држављанству сваке државе уговорнице треба да се заснивају на следећим принципима:

- а. свако лице има право на држављанство;
- б. апатридија треба да се избјегава;
- ц. нико не смије да буде произвољно лишен свог држављанства;
- д. ни брак ни развод брака између држављанина државе уговорнице и странца, нити промјена држављанства једног од брачних другова за вријеме брака не смије аутоматски да утиче на држављанство другог брачног друга.

Члан 5 - Недискриминација

1. Правила државе уговорнице о држављанству не смију да садрже разлике или укључују било какву праксу која се своди на дискриминацију по основу пола, вјере, расе, боје коже, националног или етничког поријекла.

2. Свака држава уговорница треба да се руководи принципом недискриминације између својих држављана, без обзира да ли су они држављани од рођења или с у њено држављанство стекли касније.

Члан 9 - Повраћај држављанства

Свака држава уговорница треба да олакша, у случајевима и под условима предвиђеним њеним унутрашњим правом, повраћај њеног држављанства бившим држављанима који имају законито пребивалиште на њеној територији.

Члан 14 - Случајеви вишеструког држављанства ех леге

1. Држава уговорница треба да дозволи:

- а. да дјеца која имају различита држављанства аутоматски стечена при рођењу задрже та држављанства;
 - б. да њени држављани имају неко друго држављанство у случају када се то друго држављанство аутоматски стиче склапањем брака.
2. Задржавање држављанства из става 1 подлијеже релевантним одредбама члана 7 ове конвенције.

Члан 15 - Други могући случајеви вишеструког држављанства

Одредбе ове конвенције не треба да ограничавају право државе уговорнице да одреди у свом унутрашњем праву да ли:

- а. њени држављани који стичу или имају држављанство неке друге државе задржавају њено држављанство или га губе;
- б. стицање или задржавање њеног држављанства подлијеже одрицању од или губитку неког другог држављанства.

Члан 16 - Чување претходног држављанства

Држава уговорница не треба да утврђује да је одрицање од или губитак другог држављанства услов да се стекне или задржи њено држављанство у случају када такво задржавање или губитак нису могући или не могу разумно да се захтијевају.

18. Закон о држављанству Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09, 99/11 - одлука УСБиХ, 85/12 - рјешење УСБиХ и 87/13). За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 12а.

Лице којем је држављанство БиХ, ради стицања или задржавања држављанства друге државе, престало одрицањем или от-

пустом, може поднијети захтјев за поновно стицање држављанства БиХ ако испуњава услове из члана 9, осим услова из става 1. тач. 1. и 2, само ако има одобрен привремени боравак на територији БиХ најмање једну годину непосредно прије подношења захтјева или одобрен стални боравак.

Напомене:

Рјешењем УСБиХ које је објављено у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 85/12 од 29. октобра 2012. године утврђено је да Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ПСБиХ) није извршила Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине број У-9/11 од 23. септембра 2011. године у остављеном року од шест мјесеци од дана њеног достављања ПСБиХ. Стога је утврђено да одредбе члана 17 и члана 39 став 1 Закона о држављанству Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09 и 76/09) престају да важе наредног дана од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

19. Закон о држављанству Босне и Херцеговине - службени пречишћени текст ("Службени гласник БиХ", број 22/16) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се услови за стицање и престанак држављанства Босне и Херцеговине (у даљем тексту: држављанство БиХ) у складу са Уставом Босне и Херцеговине.

(2) Закони о држављанству које доносе ентитети морају бити у складу са Уставом Босне и Херцеговине и овим законом.

Стицање држављанства БиХ

Општи принципи

Члан 5.

Држављанство БиХ у складу са одредбама овог закона стиче се:

- а) поријеклом,
- б) рођењем на територији Босне и Херцеговине,
- ц) усвајањем,
- д) путем натурализације,
- е) путем међународног споразума.

Члан 9. став (1)

(1) Странац који је поднио захтјев за стицање држављанства БиХ може стећи држављанство натурализацијом ако испуњава следеће услове:

- а) да је напунио 18 година старости;
- б) да има одобрен стални боравак на територији Босне и Херцеговине најмање три године прије подношења захтјева;
- ц) да довољно познаје писмо и језик једног од конститутивних народа Босне и Херцеговине;
- д) да му није изречена мјера безбједности протјеривања странаца из земље или заштитна мјера удаљивања странаца са територије Босне и Херцеговине од стране органа чији је легалитет успостављен Уставом и да је ова одлука још увијек на снази;
- е) да није осуђиван на издржавање казне за кривична дјела са предумишљањем на дуже од три године у периоду од 8 година од подношења захтјева;
- ф) да се одрекну или на неки други начин изгубе своје раније држављанство прије стицања држављанства БиХ, осим ако билатерални споразум из члана 14. не предвиђа другачије. Одррицање или губитак ранијег држављанства се неће захтијевати ако ово није дозвољено или се не може разумно захтијевати;
- г) да се против њега не води кривични поступак, осим ако се доказ о испуњавању овог услова не може разумно захтијевати;
- х) да не представља пријетњу по безбједности Босне и Херцеговине;
- и) да има обезбијеђен стални извор прихода у износу који омогућава егзистенцију или да је у стању да обезбједи поуздан доказ о финансијским изворима за сопствено издржавање;
- ј) да је измирио све пореске или друге финансијске обавезе;
- к) да потпише изјаву да прихвата правни систем и уставни поредак Босне и Херцеговине и
- л) да има важећу гаранцију о стицању држављанства БиХ.

Члан 13.

(1) Следећа лица имају право да добију држављанство БиХ на основу захтјева без испуњавања услова из члана 9. став (1) тач. б) и ф).

- а) емигранти који су се вратили у Босну и Херцеговину,
- б) прва и друга генерација потомака лица наведених у ставу (1) који су се вратили у Босну и Херцеговину,

(2) Брачни друг лица наведеног у ставу (1) овог члана, има право на стицање држављанства БиХ на основу молбе без испуњавања захтјева из члана 9. став (1) тачка б) уколико испуни услове члана 10. тач. а) и б).

Члан 14.

Лице којем је држављанство БиХ, ради стицања или задржавања држављанства друге државе, престало одрицањем или отпустом, може поднијети захтјев за поновно стицање држављанства БиХ, ако испуњава услове из члана 9., осим услова из става (1) тач. а) и б), само ако има одобрен привремени боравак на територији Босне и Херцеговине најмање једну годину непосредно прије доношења захтјева или одобрен стални боравак.

Члан 16.

У свим случајевима гдје овај закон прописује губитак ранијег држављанства лицима која стичу држављанство БиХ, таквим лицима ће бити дозвољено да и даље задрже држављанство раније државе гдје год је то омогућено билатералним споразумом између Босне и Херцеговине и те државе који је одобрила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у складу са чланом IV 4. д) Устава.

V - Допустивост

20. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредби члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине и Правила Уставног суда.

Члан VI/3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

а) Уставни суд има искључиву надлежност да одлучује у споровима који по овом Уставу настају између ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, или између институција Босне и Херцеговине, укључујући, али се не ограничавајући само на то:

- Да ли је одлука неког ентитета да успостави специјални паралелни однос са неком од сусједних држава сагласна овом Уставу, укључујући и одредбе које се односе на суверенитет и територијални интегритет Босне и Херцеговине.

- Да ли је неки члан устава или закона ентитета у сагласности са овим Уставом.

Спорове могу покретати само чланови Предсједништва, предсједавајући Министарског савјета, предсједавајући или замјеник предсједавајућег било којег вијећа Парламентарне скупштине, једна четвртина чланова било којег вијећа Парламентарне скупштине или једна четвртина било ког законодавног вијећа неког ентитета.

21. У смислу наведених одредби члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, неспорно је да је Уставни суд надлежан за одлучивање о уставности одредби Закона о држављанству. Осим тога, захтјев за оцјену уставности поднио је други замјеник Представничког дома РСБиХ у вријеме доношења захтјева, што значи да је захтјев поднио овлашћени подносилац у смислу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине. Имајући у виду одредбе члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд је утврдио да је захтјев допуштен зато што га је поднио овлашћени подносилац, те да не постоји ниједан разлог за недопустивост захтјева из члана 19 Правила Уставног суда.

VI - Меритум

22. Оспорени члан 14 Закона о држављанству гласи:

Лице којем је држављанство БиХ, ради стицања или задржавања држављанства друге државе, престало одрицањем или отпустом, може поднијети захтјев за поновно стицање држављанства БиХ, ако испуњава услове из члана 9., осим услова из става (1) тач. а) и б), само ако има одобрен привремени боравак на територији Босне и Херцеговине најмање једну годину непосредно прије доношења захтјева или одобрен стални боравак.

23. Услови из члана 9 Закона о држављанству, на које упућује члан 14 истог закона и које треба испунити ради поврата држављанства, гласе:

(1) Странац који је поднио захтјев за стицање држављанства БиХ може стећи држављанство натурализацијом ако испуњава следеће услове:

ц) да довољно познаје писмо и језик једног од конститутивних народа Босне и Херцеговине;

ф) да се одрекну или на неки други начин изгубе своје раније држављанство прије стицања држављанства БиХ, осим ако билатерални споразум из члана 14. не предвиђа другачије. Одрицање или губитак ранијег држављанства се неће захтијевати ако ово није дозвољено или се не може разумно захтијевати;

л) да има важећу гаранцију о стицању држављанства БиХ.

24. Наводну неуставност ових одредби подносилац захтјева доводи у везу са чланом I/7б) Устава Босне и Херцеговине, чланом II/3ф) Устава Босне и Херцеговине и чланом 8 Европске конвен-

ције, чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 14 Европске конвенције, чланом II/5 Устава Босне и Херцеговине, чланом 13 Европске конвенције, те чл. 9, 10, 14, 15 и 16 Конвенције о држављанству.

25. У вези с подносиоциевим позивањем на одредбе из Европске конвенције, Уставни суд подсјећа да ни Европска конвенција, али ни остале конвенције наведене у Анексу I уз Устав Босне и Херцеговине не прописују "право на држављанство" као "грађанско право". Европски суд за људска права (у даљем тексту: Европски суд) ипак је у својој пракси прихватио да је држављанство елемент личног идентитета и да би свако произвољно лишавање држављанства могло покренути питање према члану 8 Европске конвенције због његовог утицаја на приватни живот лица (види Европски суд, *Mennesson против Француске*, представка број 65192/11, тачка 97, ECHR 2014. година). Међутим, људска права, како су гарантована Европском конвенцијом и чланом II/3 Устава Босне и Херцеговине, индивидуална су људска права на која се појединци могу позвати онда када су "жртве" кршења неког од заштићених права у смислу Европске конвенције. Уставни суд не спори да је могуће да неодговарајућа примјена оспорене одредбе у вези са спорним условима може да резултира кршењем људских права у појединачним случајевима. Међутим, такво евентуално кршење не може се испитати у оквиру апстрактне надлежности из члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, већ се тиче примјене законских одредби у сваком појединачном случају. Стога ће Уставни суд спорну одредбу испитати искључиво у свјетлу права из чл. I/7б) и II/5 Устава Босне и Херцеговине.

26. Прије почетка испитивања уставности оспорене одредбе Уставни суд сматра да је корисно указати на одређене ставове из Одлуке број У-9/11 (тач. 27-30):

27. У контексту оцјене уставности оспорених одредби [...] Закона о држављанству, Уставни суд сматра да је потребно указати на нека начела међународног права о држављанству. У вези с тим, Уставни суд истиче да један од најзначајнијих извора у погледу међународних начела о држављанству представља Општа декларација о људским правима из 1948. године, на коју се позива и у Преамбули Устава Босне и Херцеговине. Наведена декларација прокламује да: свако има право на држављанство, те да нико не смије самовољно бити лишен свог држављанства, нити права да промијени држављанство.

28. Према међународним начелима, сматра се да се питања држављанства убрајају у унутрашњу (искључиву) надлежност државе. Држављанство је правни однос јавноправног карактера између физичког лица и суверене државе на основу којег то лице има статус држављанина, односно правна веза која неко лице везује за неку државу. Свака држава има право својим уставом и законима одредити ко има право на њено држављанство. Држава је слободна да додијели своје држављанство коме год хоће и међународно право је у томе не ограничава. Дакле, свака држава, када одређује да ли је једно лице њен држављанин, то врши на основу својих прописа о држављанству и обратно, на основу својих правних правила о држављанству она не може одређивати везу с држављанством између једног физичког лица и стране државе. Иако у међународном праву није прихваћена доктрина о тзв. нераскидивој привржености, која би државу спречавала да неко лице отпусти из свог држављанства супротно његовој вољи, у правилу, изузетно се допушта државама да неког свог грађанина лише држављанства против његове воље.

29. Када су у питању стицање и престанак држављанства, у том погледу у унутрашњем праву не постоји државна једнообразна пракса. Ипак се могу разабрати, између осталог, нека основна начела: 1) да је дискреционо право сваке државе да одреди ко има право на њено држављанство; 2) да држава може предвиђати својим законима различите услове за примање у своје држављанство и 3) да држава не може отпустити из свог држављанства неко лице супротно његовој вољи. Неке државе које имају бројно иселеништво или своје етничке припаднике у сусједним државама својим законима намјерно дозвољавају стицање сопственог држављанства без обавезе отпуста из пријашњег држављанства. Даље, у склопу уређења односа држава слџедница насталих распадом државе претходнице, понегдје се двојно држављанство неких лица дозвољава као политичко рјешење других проблема.

30. Уставни суд, такође, има у виду да су Европском конвенцијом о држављанству (одлука о ратификацији наведене конвенције у БиХ ступила је на снагу 10. марта 2008. године) установљена начела и правила који се односе на држављанство физичких лица и правила која регулишу војну обавезу у случајевима више-струког држављанства с којима ће унутрашње право држава уговорница морати бити усклађено. [...] С друге стране, чланом 16 наведене конвенције прописано је да држава уговорница не треба утврђивати да је одрицање или губитак другог држављанства услов за стицање или задржавање њеног држављанства у случају када такво задржавање или губитак нису могући, или се не могу разумно захтијевати.

27. Уставни суд указује да у конкретном случају законодавац није достовио изјашњење на захтјев, чиме је пропустио да одго-

вори на врло битно питање, а то је ratio legis (разлог постојања) који је законодавац желио постићи доношењем оспорене одредбе Закона о држављанству.

28. Уставни суд подсјећа да је у Одлуци број У-9/11 испитивао уставност одредби истог закона које су прописивале губитак држављанства БиХ оним држављанима који су прије ступања на снагу Закона о држављанству добровољно стекли држављанство друге државе (која за стицање држављанства није тражила одрицање од држављанства БиХ), уколико се у законом прописаном року не одрекну страног држављанства, осим уколико билатералним споразумима није одређено другачије. У тој ситуацији, Уставни суд је истакао: “Водећи се уставним начелом према којем ће штитити овај Устав”, Уставни суд сматра да је неспорно да је интерес Босне и Херцеговине да задржи везу са својим грађанима којима је она држава тзв. матичног или изворног држављанства (тачка 35); односно Уставни суд, као институција која ће штитити овај Устав, апсолутно је сигуран да воља уставотворца није била да избјеглицама отежа повратак у њихову домовину” (тачка 36).

29. Враћајући се на конкретни предмет, Уставни суд запажа да се члан 14 Закона о држављанству односи на поврат држављанства БиХ олакшаном натурализацијом. Та одредба има у виду бивше држављане БиХ који су се држављанства БиХ морали одрећи ради стицања држављанства друге државе. Уставни суд је у Одлуци број У-9/11 навео да је “рат у Босни и Херцеговини био основни узрок одласка у избјеглиштво великог броја држављана БиХ у друге земље (према подацима Министарства за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, број избјеглица које тренутно живе ван Босне и Херцеговине једнак је трећини њеног претходног становништва”; тачка 36). У конкретном случају, одрицање од држављанства БиХ било је условљено прописима држава чије су држављанство тражили. Подносиоцу је спорно што је законодавац за враћање држављанства лицима из члана 14 прописао готово исте услове као за све друге странце, осим услова из члана 9 став (1) тач. а) и б) Закона о држављанству. Дакле, лице из члана 14 Закона о држављанству, за разлику од странаца, може бити млађе од 18 година и имати одобрен привремени боравак најмање годину дана или стални боравак, али мора испунити све остале услове из члана 9 став 1 тач. од ц) до л) као и странци. Уставни суд запажа да је члан 14 Закона о држављанству за подносиоца захтјева споран у дијелу који упућује на испуњеност услова из члана 9 став (1), посебно тачке ц), ф) и л) Закона о држављанству, који су подносиоца захтјева посебно “бесмислени, отежавајући, одвраћајући и дискриминаторни”.

30. Као што је већ наглашено у Одлуци број У-9/11, питање држављанства спада у унутрашњу и искључиву надлежност државе. Свака држава има право својим уставом и законима одредити ко има право на њено држављанство. Држава има широко поље слободне процјене приликом прописивања услова за добијање држављанства и међународно право је у томе не ограничава. Имајући то у виду, Уставни суд не учова да се законодавац прописујући спорне услове за враћање држављанства БиХ кретао ван поља слободне процјене или да је ограничио неко друго право заинтересованих лица или да оспорене одредбе прописују критеријуме који су као такви произвољни. Позивање подносиоца захтјева на законодавство сусједних земаља и земаља у региону, које за враћање држављанства не траже одрицање од стеченог држављанства, не може бити релевантно за оцјену уставности спорних одредби у конкретном случају. Имајући то у виду, Уставни суд не сматра потребним да се детаљно упушта у појединачну анализу оспорених одредби Закона о држављанству јер ништа не указује на то да је законодавац изашао ван обима дискреционе оцјене коју има у вези с регулацијом питања држављанства.

31. Имајући то у виду, Уставни суд сматра да су одредбе члана 14 Закона о држављанству у вези са чланом 9 став 1, нарочито тачке ц), ф) и л) Закона, у складу с одредбама члана 1/76) у вези са чланом II/5 Устава БиХ.

Остали наводи из захтјева

32. У захтјеву се указивало и на члан 13 Закона о држављанству. Међутим, подносилац није оспорио уставност те одредбе, него је изразио “сумњу у примјену тог члана” када се има у виду оно што је прописано чланом 14 истог закона. Уставни суд сматра да члан 14 Закона о држављанству ни на који начин не доводи у питање примјену члана 13 истог закона. Наиме, члан 13 Закона о држављанству прописује услове за враћање држављанства БиХ одређеним лицима “која су се вратила у БиХ” (емигранти, прва и друга генерација њихових потомака и њихови брачни партнери). Стога, Уставни суд сматра да то нису релевантни наводи које би требало испитати у конкретном случају.

33. Подносилац захтјева се позвао и на неусклађеност спорних услова и са чл. 9, 10, 14, 15 и 16 Конвенције о држављанству. Босна и Херцеговина је ратификовала наведену конвенцију. Уставни суд сматра да ништа у оспореним одредбама на указује на то да су на било који начин прекршене међународне обавезе преузете ратификацијом те конвенције.

VII - Закључак

34. Уставни суд закључује да је члан 14 у вези са чланом 9 став (1) тач. ц), ф) и л) Закона о држављанству у складу са чл. 1/76) и II/5 Устава Босне и Херцеговине.

35. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

36. У смислу члана 43 Правила Уставног суда, анекс ове одлуке чини издвојено мишљење судије Ледија Бианкуа у складу с одлуком, а потпредседник Мирсад Ђеман и судија Сеада Палаврић су дали изјаве о неслагању.

37. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Издвојено мишљење судије Ледија Бианкуа у складу с одлуком

Уз велико оклијевање придружио сам се закључку већине да је члан 14 Закона о држављанству у вези са чланом 9 став 1 тач. ц), ф) и л) Закона о држављанству у сагласности са чланом 1/76) Устава Босне и Херцеговине и чланом II/5 Устава Босне и Херцеговине. Моје оклијевање односи се на процедурални аспект поступка пред Уставним судом у овом предмету.

Прије свега, истина је, као што је наведено у ставу 25 пресуде, да ни Уставни суд Босне и Херцеговине ни Европска конвенција, а ни друге конвенције набројане у Анексу I уз Устав Босне и Херцеговине, не признају право на одређено држављанство (види Европски суд, *Genovese* против *Малте*, број 53124/09, тачка 30, пресуда од 11. октобра 2011).

Међутим, као што је Европски суд истакао, “држављанство је елемент идентитета лица” (види, *inter alia*, *Usmanov* против *Русије*, број 43936/18, тачка 53, пресуда од 22. децембра 2020. године и *Ghoumid* и остали против *Француске*, број 52273/16 и четворо осталих, тач. 43-44, пресуда од 25. јуна 2020). Према томе, не може се искључити да би произвољно ускраћивање држављанства у одређеним околностима могло покренути питање према члану 8 Конвенције због утицаја таквог ускраћивања на приватни живот појединца (види Европски суд, *Slivenko* и остали против *Летоније* (одл.), [BB], представка бр. 48321/99, тачка 77, Европски суд 2002-II и *Karashev* против *Финске* (одл.), број 31414/96, Европски суд 1999-II).

Имајући у виду наведено, Уставни суд мора обавити судско испитивање, као што је урадио у овом предмету, како би установио да ли се оспореним одредбама закона произвољно ускраћује држављанство. У оквиру тог испитивања, као што је наведено у ставу 27 пресуде, законодавац није доставио никакав одговор на захтјев у овом предмету. Законодавац је на тај начин пропустио дати одговор на једно веома важно питање, то јест који је ratio legis законодавац желио постићи доношењем оспорене одредбе Закона о држављанству.

У својој судској пракси Европски суд је успоставио принципе на основу којих оцјењује квалитет законодавних мјера. У предмету *М. А. против Данске* Европски суд је истакао следеће: “На суду је да пажљиво испита аргументе које је законодавац узео у обзир за вријеме законодавног процеса како би усвојио одређено рјешење и да одреди да ли је успостављена правична равнотежа између интереса државе или јавности генерално и оних на које законодавна рјешења утичу директно” (види Европски суд, *М. А. против Данске*, [BB], пресуда од 9. јула, представка број 6697/18, став 148). У предмету *Animal Defenders International* против *Уједињеног Краљевства* Европски суд је истакао: “Како би утврдио пропорционалност опште мјере, суд мора, прије свега, оцијенити законодавне одабире на којој се она заснива. [...] Квалитет парламентарног и судског преиспитивања нужности мјере има нарочиту важност у том погледу, укључујући и примјену релевантног поља слободне процјене” (види Европски суд, *Animal Defenders International* против *Уједињеног Краљевства*, [BB], пресуда од 22. априла 2013, представка број 48876, став 108). Поред тога, у предмету *Garib* против *Низоземске* Европски суд је навео: “Суд може да прихвати да је Парламент могао другачије регулисати ову ситуацију. Међутим, главно питање које се поставља на основу члана 2 став 4 Протокола број 4 није да ли је законодавац могао усвојити другачија правила, него да ли је Парламент, успостављајући равнотежу до тачке до које је успостављена, прекорачио поље слободне процјене које му је додијељено на основу тог члана” (види Европски суд, *Garib* против *Низоземске*, [BB], пресуда од 11. јуна 2017. године, представка број 43494/09, став 157).

У наведеним предметима Европски суд је пажљиво испитао правна рјешења надлежних власти, оцјењујући да ли су принципи који су релевантни за оцјену квалитета конкретног правног рјешења, које има импликације на појединачна права подносилаца

представки, били испоштовани у току усвајања. Веома важан сегмент у томе је квалитет законодавне процедуре приликом усвајања правних мјера, тј. испитивање питања да ли је законодавац разматрао све релевантне околности прије усвајања правних ограничења, укључујући и могуће последице усвојених мјера. Циљ свега тога је да се установи да ли се усвојеним правним рјешењима постиже правична равнотежа између интереса државе или јавности генерално и оних на које се односе правна рјешења у контексту појединачних права подносилаца представки.

Имајући у виду наведене аргументе, сматрам да законодавац, будући да није доставио одговор, није помогао Уставном суду у обављању теста уставности оспорених одредби. Док се овај предмет односи на питање које је обухваћено широким пољем слободне процјене законодавца, у другим предметима би могло доћи до процедуралне повреде Устава ако суд не би био благовремено обавијештен о *ratio legis*.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (1) тачка д), у вези са чл. 12, 14, 16. и 18. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави привредних субјеката BC Partners Management XI Limited, Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD (у даљем тексту: BC Manager или подносиоци пријаве), и Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе (у даљем тексту: Bain Capital или подносиоци пријаве), које заступа Амина Ђугум, адвокат из Сарајева, Фра Анђела Звиздовића 1, BC UNПИС, Торањ В/П, Сарајево, запријемљено 10.8.2022. године, под бројем: УП-02-26-1-019-1/22, на 111. (стотину једанаестој) сједници, одржаној 16.11.2022. године, до ни о је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Оцјењује се допуштеном концентрацијом на тржишту снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета и тржишту снабдијевања самољепљивих етикета на подручју Босне и Херцеговине, која ће настати стицањем заједничке контроле привредних субјеката BC Partners Management XI Limited, Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD, и Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе, над привредним субјектом Fedrigoni S.p.A., са сједиштем на: via Enrico Fermi 13/F, Верона, Италија, куповином већине акција.

2. Обавезују се подносиоци пријаве, привредни BC Partners Management XI Limited, Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD, и Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе, да уплате административну таксу у укупном износу од 5.000,00 КМ (пет хиљада конвертибилних марака) у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

3. Ово рјешење о концентрацији уписује се у Регистар концентрација.

4. Ово рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет је 10.8.2022. године, под бројем: УП-02-26-1-019-1/22, запријемљено Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредних субјеката BC Partners Management XI Limited, Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD (у даљем тексту: BC Manager или подносиоци пријаве), и Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе (у даљем тексту: Bain Capital или подносиоци пријаве), које заступа Амина Ђугум, адвокат из Сарајева, Фра Анђела Звиздовића 1, BC UNПИС, Торањ В/П, Сарајево, а у којој се наводи да исти намјеравају стећи заједничку контролу над привредним субјектом Fedrigoni S.p.A., са сједиштем на: via Enrico Fermi 13/F, Верона, Италија (у даљем тексту: Fedrigoni), заједничким улагањем на дугорочној основи, у складу са чланом 12. став (1) тачка ц) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), (у даљем тексту: Закон).

Подносиоци пријаве су самоиницијативно допунили Пријаву 26.8.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-2/22, дана 30.8.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-3/22, дана 2.9.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-4/22, дана 6.9.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-5/22 и дана 16.9.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-7/22.

Увидом у поднесу пријаву Конкуренијски савјет је утврдио да иста није комплетна, у смислу члана 30. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - даље

у тексту: Закон) и чл. 9. и 11. Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрације привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 30/10), те је Подносиоци пријаве 12.9.2022. године упутио Захтјев за допуна пријаве, број: УП-02-26-1-019-6/22.

Подносиоци пријаве су 28.9.2022. године поднеском број: УП-02-26-1-019-8/22 затражили продужење рока за додатних 15 дана за допуна Пријаве, на што је Конкуренијски савјет одговорио позитивно 29.9.2022. године актом број: УП-02-26-1-019-9/22.

Подносиоци пријаве су исту допунили 7.10.2022. године дописом број: УП-02-26-1-019-10/22.

Подносиоци пријаве су, у смислу члана 30. став (2) Закона, навели да су поднијели или планирају да поднесу пријаве намјере концентрације релевантним тијелима за заштиту конкуренције Бразила, Кине, COMESA (Комисија за конкуренцију COMESA), Европске уније (Европска комисија), Израела, Србије, Јужне Африке, Јужне Кореје, Швајцарске, Турске и Сједињених Америчких Држава.

Након анализе поднесене пријаве и Допуне пријаве, Конкуренијски савјет је 14.11.2022. године актом број: УП-02-26-1-019-14/22 подносиоцима пријаве издао Потврду о пријему комплетне и уредне пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона о конкуренцији.

Конкуренијски савјет, у складу са чланом 16. став (4) Закона о конкуренцији, издао је Обавјештење о достављеној пријави, број: УП-02-26-1-019-11/22, дана 1.11.2022. године (објављено 3.11.2022. године у дневним новинама и на веб-страници Конкуренијског савјета), и позвао све заинтересоване стране на достављање писаних коментара о намјераваној концентрацији, што се у предвиђеном року није догодило.

Конкуренијски савјет је из Пријаве утврдио слједеће чињенице.

Пријава концентрације је поднесена у смислу и у складу с чланом 16. став (1) Закона.

1. Учесници предметне концентрације

Учесници концентрације су привредни субјекти BC Partners Management XI Limited, Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD, Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе, и привредни субјект Fedrigoni S.p.A., са сједиштем на: via Enrico Fermi 13/F, Верона, Италија.

1.1. Привредни субјект BC Partners Management XI Limited (Подносилац пријаве)

Привредни субјект BC Partners Management XI Limited је друштво које је организовано и које послује у складу са законима Гернзија, са регистрованим сједиштем на: Arnold House PO Box 273 St Julian's Avenue St. Peter Port, Guernsey GY1 3RD, регистарски број GFSC 2536642.

BC Manager је примарни менаџер BC Partners фонда XI и на крају га савјетује BC Partners, међународно друштво приватног капитала, основано у Лондону, чија је једина дјелатност пружање савјетодавних услуга. BC Partners фонд XI заједно са другим фондovima приватног капитала које савјетује BC Partners (заједно BC фондови) поседује контролно учешће у 32 портфолио друштва. BC фондови су само финансијски инвеститори, тј. нису укључени у свакодневно управљање друштвима у које улажу, а којима управљају независни менаџерски тимови.

Фондови које савјетује BC Partners поседују (...) *1.

У наставку је дат преглед повезаних друштава у Босни и Херцеговини:

Назив повезаног лица	Дјелатност
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*
(..)*	(..)*

Према презентованим подацима ниједно повезано лице није активно на релевантном тржишту.

1.2. Привредни субјект Bain Capital Investors, L.L.C. (Подносилац пријаве)

Привредни субјект Bain Capital Investors, L.L.C., Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе

ве, јесте друштво ограничене одговорности које је организовано и које послује у складу са законима Сједињених Америчких Држава, са регистрованим сједиштем на: Suite 302, 4001 Kennett Pike, Wilmington, Delaware, 19807, Сједињене Државе, регистарски број 3229725.

Vain Capital је инвестиционо друштво приватног капитала које, преко своје породице фондова, инвестира у друштва која су активна у великом броју индустрија, укључујући информационе технологије, очување здравља, малопродају и робу широке потрошње, комуникације, финансијске услуге и индустријску производњу.

Повезана друштва привредног субјекта Vain Capital у Босни и Херцеговини су привредни субјекат (...)*.

1.3. Привредни субјекат Fedrigoni (Циљно друштво)

Привредни субјекат Fedrigoni S.p.A., са сједиштем на: via Enrico Fermi 13/F, Верона, Италија, регистрован је у Компанијском регистру Вероне, под бројем: 01664630223. (...)*.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта Fedrigoni је производња папира и картона.

(...)*

2. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет је у спровођењу поступка оцјене допуштености концентрације примјенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјекта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10).

Конкуренијски савјет је, на основу члана 43. став (7) Закона, користио судску праксу Европског суда и одлуке Европске комисије, као и критеријуме и стандарде из Обавјештења Европске Комисије о израчунању укупног прихода у складу с Уредбом Савјета (ЕЕЗ) број 4064/89 о контроли концентрације привредних субјекта.

3. Правни основ и облик концентрације

Подносиоци пријаве као правни основ предметне концентрације наводе уговор о купопродаји, који се односи на Fedrigoni S.p.A., који је (...)* године закључен између Fedrigoni Holding Limited (као продавца) и Fiber JVCo S.p.A. (као купца), којим је уговорено да ће купац стећи (...)* акција, што представља (...)*% основног капитала друштва.

Након спровођења предложене трансакције, фондови којима управља Vain Capital и фондови које савјетује BC Partners имаће индиректну заједничку контролу над Fedrigoni S.p.A. (...)*.

У складу са напријед наведеним, правни облик предметне концентрације је стицање контроле или доминантног утицаја једног, односно више привредних субјеката над другим, прецизније стицање заједничке контроле привредних субјеката BC Partners Management и Vain Capital над привредним субјектом Fedrigoni S.p.A., а на основу члана 12. став (1) тачка б) под 1) Закона.

4. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације постоји уколико су испуњени услови из члана 14. став (1) под а) и б) Закона, односно ако укупни приход свих учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на свјетском тржишту износи 100.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији и да укупни годишњи приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ или ако је њихово заједничко тржишно учешће на релевантном тржишту веће од 40%.

Укупни остварени годишњи приходи учесника концентрације на дан 31.12.2021. године износили су:

Табела 1.

КМ	BC Partners	Vain Capital	Fedrigoni
Свијет	(...)*	(...)*	(...)*
Босна и Херцеговина	(...)*	(...)*	(...)*

Извор: Пријава.

Према подацима из Табеле број 1, учесници концентрације привредни субјекти BC Partners и Vain Capital у 2021. години остварили су укупан годишњи приход који подлијеже обавези пријаве концентрације у складу са чланом 14. став (1) под а) и б) Закона, с обзиром да испуњавају услов да укупни приход свих учесника концентрације на свјетском тржишту износи 1.000.000.000 КМ и услов о висини појединачног прихода сваког учесника у концентрацији оствареног на тржишту Босне и Херцеговине, који треба да износи најмање 8.000.000,00 КМ.

5. Релевантно тржиште учесника концентрације

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта чини тржиште одре-

ђених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјенивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цијелу или дио територије Босне и Херцеговине, на којој су тржишни конкуренти активни у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима које то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Узимајући у обзир претежне регистроване дјелатности Циљног друштва, релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају је тржиште снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета и тржиште снабдијевања самолепљивих етикета.

С обзиром на то да учесници концентрације послују на територији читаве Босне и Херцеговине, релевантно тржиште у географском смислу је тржиште Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, под релевантним тржиштем предметне концентрације сматраће се тржиште снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета и тржиште снабдијевања самолепљивих етикета у Босни и Херцеговини.

5.1. Анализа релевантног тржишта

Пројена тржишног учешћа учесника концентрације и њихових главних конкурената на релевантном тржишту снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета и тржишту снабдијевања самолепљивих етикета на подручју Босне и Херцеговине:

а) Тржиште снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета

Табела бр. 2

Редни бр.	Привредни субјекат	Пројена тржишног учешћа
1	(...)*	(...)*
2	(...)*	(...)*
3	(...)*	(...)*
4	(...)*	(...)*
5	(...)*	(...)*
6	(...)*	(...)*
9	УКУПНО	100%

Извор: Пријава.

б) Тржиште снабдијевања самолепљивих етикета

Табела бр. 3

Редни бр.	Привредни субјекат	Пројена тржишног учешћа
1	(...)*	(...)*
2	(...)*	(...)*
3	(...)*	(...)*
4	(...)*	(...)*
6	(...)*	(...)*
9	УКУПНО	100%

Извор: Пријава.

Према подацима приказаним у табелама бр. 2 и бр. 3 привредни субјекат Fedrigoni на релевантном тржишту снабдијевања графичког или финог папира који се не прави од дрвета има тржишно учешће између (...)*%, док на релевантном тржишту снабдијевања самолепљивих етикета такође има учешће између (...)*%.

6. Оцјена концентрације

Конкуренијски савјет је анализом релевантних података приказаних у табелама 2. и 3, као и остале документације, утврдио да BC Partners (као нови инвеститор у Циљно друштво) нема ниједно портфолио друштво које се хоризонтално преклапа или које је вертикално повезано са привредним субјектом Fedrigoni, те да привредни субјекат Vain Capital већ сада има појединачну контролу над Fedrigoni, те да предметна концентрација неће довести до спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције у Босни и Херцеговини, а посебно неће довести до стварања или јачања доминантног положаја нити ће имати било какве негативне ефекте на тржиште Босне и Херцеговине, (...)*.

Конкуренијски савјет је у току разматрања предметне концентрације процијенио да на релевантном тржишту постоји значајан број конкурената, што је претпоставка дјеловања слободне конкуренције, те анализом релевантног тржишта у смислу члана 17. Закона оцијенило да не постоје правне и друге запрете за улазак других привредних субјеката на релевантно тржиште.

У складу са наведеним, Конкуренијски савјет је утврдио да предметна концентрација не спречава, ограничава нити нарушава тржишну конкуренцију на релевантном тржишту, те је донио одлуку као у диспозитиву овог рјешења, у смислу члана 18. став (2) тачка а) Закона.

7. Административна такса

На ово рјешење Подносилац пријаве, у складу са чланом 2. став (1) тарифни број 107. тачка д) под 1) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конку-

ренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18) дужан је платити административну таксу у укупном износу од 5.000,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

8. Поука о правном лијеку

Против овог рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог рјешења.

¹ (...) * Подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији.

Број: УП-02-26-1-019-16/22
16. новембра 2022. године
Сарајево

Предсједник,
Небојша Попић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

485	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-488/23	1
486	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-487/23	1
487	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-486/23	1
488	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-491/23	2
489	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-490/23	2

МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

490	Правилник о поступку организовања и спровођења континуиране едукације.....	2
-----	--	---

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 7, град Бања Лука, број: 21.08/951-10/22	8
--	--	---

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Шушњари, град Лакташи, број: 21.08/951-25/22	8
--	--	---

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за катастарску општину Бунови, општина Фоча, број: 21.08/951-17/22	9
--	---	---

"САРАЈЕВО-ГАС" АД ИСТОЧНО САРАЈЕВО

	Одлука о висини трошкова типског прикључења на дистрибутивни систем природног гаса	9
--	--	---

УСТАВНИ СУД БиХ

	Одлука о допутивости и меритуму, број: У-19/22	9
--	--	---

КОНКУРЕНИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

	Рјешење по Пријави концентрације привредних субјеката BC Partners Management XI Limited и Bain Capital Investors, L.L.C.	14
--	---	----

	ОГЛАСНИ ДИО	8 страна
--	-------------------	----------

